

ne. Det ville jeg ikke have sagt, hvis jeg var hr. Per Kaalund, for i 1980'erne er det altså, man skrider fra den flotte linje, Socialdemokratiet havde lagt, og man var så imod fællesskabet i NATO.

Her i 1990'erne var det jo let nok. Nu går man kraftigt ind for det igen, og der er man tilbage på den loyale kurs, som vi førte i 1980'erne, men som Socialdemokratiet prøvede at underminere i 1980'erne. Jamen tænk dog, hvis man havde fulgt Socialdemokratiets politik i 1980'erne, så havde Sovjetunionen jo fået det, som Sovjetunionen ville.

Så er der sammenligningen med 1930'erne. Jamen dem kan vi godt sammenligne med. Det gør jeg også selv til sidst. Men så skal der jo sammenlignes med: Hvad var politikken i 1930'erne?

Der var den socialdemokratiske politik tilpasning til Tyskland, hvor den konservative politik var forsvar mod Tyskland. Det var jo det store spørgsmål, der er relevant i forhold til det her. Der var forvirrede hoveder; der var uniformer i Socialdemokratiet, der var uniformer i Det Konservative Folkeparti. Det var der på begge sider, og det var forkert, og der kom uniformsforbud.

Men det væsentlige i forbindelse med vores debat er, at på det tidspunkt giver man efter over for Tyskland, så den 9. april er en konsekvens af eftergivenhedspolitikken, fordi man havde gjort sig forsvarsløs.

Man forbyder skuespil af Soya på Det Kgl. Teater under en socialdemokratisk justitsminister. Man forbyder et skuespil af Kaj Munk under en socialdemokratisk justitsminister for ikke at genere Tyskland. Man forbyder opførelse af Bertolt Brechts teaterstykke i Danmark under en socialdemokratisk justitsminister for ikke at genere Tyskland. Så der er en del, jeg ikke ville være stolt af i 1930'erne, hvis jeg var socialdemokrat.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Forespørgslens ordlyd er: »Hvad er der fra dansk side gjort for at afdække omfanget og karakteren af danskernes samarbejde med myndighederne i Sovjetunionen og i de østeuropæiske diktaturer under »den kolde krig« – og hvorledes mener regeringen, at danske kollaboratører skal stilles til ansvar?«

Det er dét, forespørgslen går ud på. Indtil videre har man haft en fornemmelse af, at der var samlet en flok amatørhistorikere, som mente, at de skulle fortælle om, hvordan historien havde været for 10, 15, 20, 30, 40 år siden, ja, sågar for 70 år siden. Jeg vil forholde mig til det, som forespørgslen går ud på: Hvad har man fra dansk side gjort? Og jeg vil forholde mig til det, som regeringen siger, at den har gjort.

For det første er der undersøgelseskommissionen, som vi har stemt for, og vi har også støttet, at den blev udvidet til at tage den side med, som bl.a. lyder sådan: Karakteren af de aktiviteter i politiske partier m.v., der i den nævnte periode var baggrund for Politiets Efterretningsvæsenes aktivitet.

For det andet ved vi, at DUPI-rapporten kommer. Der er nedsat en kommission, som kigger på de der ting. Så kan man spørge: Hvad er der så mere? Og der har hr. Frank Dahlgård fremsat et forslag til vedtagelse om, at man ligesom skal understrege noget af det, som allerede er i gang, altså at det skal ske på en bestemt måde.

Der vil jeg godt – også i forlængelse af det, jeg tidligere i korte bemærkninger har givet udtryk for – understrege, at er der tale om nogle mennesker, som det påviseligt kan siges om, at de har gjort noget, som er i strid med dansk lovgivning, kriminelle handlinger, også selv om det ikke er en kriminel handling, men i strid med dansk lovgivning, så skal de selvfølgelig retsforfølges. Det siger sig selv. Det kan være, det på baggrund af de her undersøgelser viser sig, at der er tale om, at det har været tilfældet. Der skal ikke være tvivl om det.

For det tredje kan det vise sig, at der er personer, som i forbindelse med det arbejde, de har haft, har været forsømmelige, eftergivende, og det er bl.a. i forhold til tjenestemænd.

Men det, der er vigtigt at understrege, er, at der så er en del, hvorom man kan sige, at de ikke har gjort noget, som den udøvende magt i form af anklagemyndigheden skal gå ind og blande sig i. Det er nemlig det, som er den holdningsmæssige diskussion. Den er overladt til, om vi kan bruge denne flotte formulering: historiens dom.

Der vil PET-kommissionen selvfølgelig give et bud på noget af det. Også DUPI-kommissionen vil give et bud på noget af det. Og selv om det er noget, som er nedsat på baggrund af beslutninger i Folketinget eller i regeringen, så tror vi på, at de pågældende mennesker har en så stor integritet, at de selvfølgelig vil skrive det,